

HELL'S TOUR +

Velikonoce

1997

Velikonoce 97

28. - 31.3.

Sraz je tradiční, tedy na stadionu, ale tentokrát v 18.00. Vypadá to, že nám tentokrát počasí nepřeje. Od rána fouká silný severozápadní vítr a žene s sebou obrovské, temně fialové mraky. V 17 hodin začalo lejt. Ale zle! Provozy deště jsou silným větrem vrhány proti všemu, co se nepohybuje rychlostí cca 40 - 50 km/h jihovýchodním směrem. Všude tečou proudy vody. A do toho všeho přijel Honza. Je silně provlhlý, vystydlý, ale pořád plný optimismu. Podle mého prohlášení z dnešního dopoledne, začne v 17.55 svítit slunce, v 18.00 rozkvetou fialky a v 18.01 odjíždíme. Ještě v 17.45 to vypadá, že spíš nastoupíme do kánoí a necháme se unášet proudem. Ale v 18.02 přestává pršet a ve čtvrt na sedm odjíždíme. Na to počasí prostě není spoleh. Zase má zpoždění.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	0	0	0	12

Jak to máme s účastí? Tak jede Honza Čerovský, Blanka, t.č. Příšová, Michal Marek a Moje Velkolepost. Dneska se přesuneme k Honzovi na chatu do Poddubí. Jedeme pěkně zadem přes Malešice, Štěrboholy, Kolovraty, Říčany a dál už normálně. Počasí zatím neprovádí nic zvláštního. Pořád fouká silný vítr, ale naštěstí nám do zad. Jede se v podstatě dobře. Na této výpravě má premiéru nová paluba na Blančině kole, a ostatně celé Blančino kolo. Blanička je totiž šikovná. Během Expedice dokázala zničit palubu, což do té doby všichni považovali za nemožné. A na závěr sezóny přetrhla rám. Ani tohle se normálnímu člověku stát nemůže. Proto má teď nový stroj a díky ní vznikl typ paluby, dle mínění všech co ji viděli, naprosto nezničitelné. Tak uvidíme. Cestou se neděje nic, co by stálo za záznam. Jede se dobře a tak jsme u Honzy v normálním čase, plni pohody. Zabrali jsme obvyklá místa, zatopili a popovídali si až do bezvědomí.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Poddubí	55,0	49,4	49,4	15,6	8-0,5

Ráno 29.3. sobota

Honzova chata je snad zakletá. Ještě ani jednou se mi nepodařilo se tady vzbudit normálně. Pokaždé se o to postarají nějaké vnější vlivy. Samozřejmě pokaždé jiné a naprosto nepředvídatelné, aby se nedala způsobit žádná protiopatření. Dneska se o popisovanou situaci postaral datel. Poletoval někde blízko a svou činností tropil nepředstavitelný kravál. Vstal jsem tedy a začal se zabývat přípravou čaje. Za chvíli vstal Honza a vrhnul se na verandu, kde jsou uloženy všechny naše potraviny.

Chvályhodné je to, že je nešel sežrat, ale připravit snídani. Pak vstala Blanka a Michal. Pasivně se zúčastnili snídani a jen neochotně se připravovali na jízdu. Dneska uděláme jen okruh se zastávkou v Neveklově, v naší oblíbené hospodě. Ono totiž došlo k selhání při přípravě trasy. Původně jsme měli jet k Oldovi na chalupu, ale ve čtvrtek večer volal, že to nejde, přičemž vyjmenoval snad všechny důvody, které na světě existují. Proto pojedeme okruh. Nutno podotknout, že trasu stavěl nejspíš masochista kříženej se sadistou. Jedeme skoro pořád do kopce,

zato furt proti silnému větru. Do Neveklova jsme dojeli skoro tak rychle, jako kdybychom tam šli pěšky. Zcela vyřízeni jsme zajeli až do hospody a blízcí úmrtí zničením jsme poobědvali. Je 15.30. odpočíváme. No, dneska se nám ta výprava daří... Po čtvrté hodině odjíždíme. Sotva jsme opustili náměstí, opřel se do nás vítr. Naštěstí nám fouká do zad. A tak si tak jedeme slunným, ale studeným odpolednem do Ostředka na Michalovu chalupu, pozdravit tamní osazenstvo. Zatáhlo se, vítr je pořád studenější. Přijeli jsme před chalupu, zaparkovali a vešli dovnitř. Tam vládlo teplo pohoda a dobrá nálada. Poseděli jsme u čaje, povyprávěli, kde jsme byli, kam se chystáme, co budeme dělat v létě, když tu Michalův táta pohlédl ven a pronesl, že by chtěl mít náš optimismus. Pohlédl jsem tam těž a pochopil. Ono venku sněží. A to tak, že hodně. Máme ovšem kliku, že už to nemáme daleko. Ale zároveň máme smůlu, že nemůžeme zůstat tady. Ne, že by nás vyháněli, ale vzhledem k charakteru dnešní trasy, jsme všechno nechali v Poddubí. Ani po hodině není situace lepší. Pořád sněží. Půjde-li to takhle dál. Pojedeme do Poddubí na skibobech.

HELL'S TOUR+ vás vítá na 4. straně.

Hells' Tour + vás obdivuje, že jste se prokousali až sem na konec 4. strany.

Nedá se nic dělat, je nutné i přes nepohodu vyrazit. To je ale odporně! Do cíle dnešní etapy chybí 9 km, většinou dolů. Jedeme. Pomalu a opatrně jsme se dopravili do Chocerad a pak dál do Poddubí. Po příjezdu jsme zatopili, najedli se a vytuhli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Poddubí	51,0	132,3	75,3	13,7	18-0,0

Ráno. 30.3. neděle

Probudil jsem se zase první!! Krucinál! A navíc – kde jsou ranní rušivé vlivy??!! Už jsem se těšil, jak si zanáčím a ono nic. Vstávám a zcela mrzutý jdu „za roh“. Vyšel jsem před chatu a uviděl toto:

Všude leží 3 cm sněhu. Až je mi z toho zima. Už chápu, proč mě nic nebudilo. Ranní rušivé vlivy jsou někde zalezlé a klepou se zimou. Urychleně jsem dokončil venčení a zapadl do chaty. Bohužel tak rasantně, že jsem vzbudil ostatní. Když už nespali, seznámil jsem je se situací venku. A pak jsme se zbytek dopoledne váleli. Odpoledne jsme jeli na krátkou vyjížďku, která vedla mimo jiné i Bahnitou roklí. Je docela pěkně. Sníh roztál, vítr se utiřil, kolem začíná jaro. Jede se hezky. Když se začalo šřit, začali jsme

se vracet. Při průjezdu kolem hospody jsme zastavili s tím, že nám jde čenich šejdrem, a že to může napravit jen a pouze vaječňák. Koupili jsme tři láhve a pak už bez potíží dojeli do chaty. A zase začaly příjezdové akce. Jedna z toho byla příprava večere.

Po jídle jsme začali mlsat.

Michal mlsá...

I Honza se snaží zalepit si zobák...

Bez komentáře. Oba obrázky.

Ta záře není od měsíčka nad hnojem, ale šibalský úsměv Blaničky.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Poddubí	50,0	166	34,2	13,6	17-0,2

Ráno 31.3. pondělí

Je deset hodin, venku svítí slunce. Dneska mi vlivové nějak nevaděj. Ale přesvědčit ostatní, že je třeba vstávat, je úkol prakticky neuskutečnitelný. Nezabírá nic. Při každém pokusu vytáhnout někoho z postele se ozve něco nesouhlasného, což snad nebudu ani překládat. Nezabírá ani hluk, ani ticho, ani světlo, ani tma, ani výhrůžky, prostě nic. Po půlhodině marných snah to vzdávám. Jen jsem ještě pronesl, že by to chtělo dojet dneska domů. A najednou zvrát. Michal se těžce posadil na posteli a namáhavě otevřel oči, Blanka se na posteli uvedla do polohy „rozmotané klubíčko“, na Honzu nevidím. Ale pronesl cosi, co znělo jako nazdar...

Jak vidíte, nakonec přecijen všichni statečně vstali. Potom už to vypadalo jako vždycky: snídaně, úklid, příprava na jízdu a odjezd.

Je krátce po třinácté hodině. Je celkem pěkně. Jedeme přes Senohraby,

Mirošovice, Dolní Lomnici, Velké Popovice,

Petrovice a Jesenici do Prahy. Je krásně, neděje se nic mimořádného. A než jsme se nadáli, byli jsme na Žižkově...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	37,0	211	45,2	14,1	7-12

Celková technická data:

Účast: Blanka, Michal, Honza a moje jedinečnost Dig.

Oficiálně přiznaná kilometráž: 211 km

© Hell's Tour^{plus} 1998
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz